749/06

Den 17. maj 2006 blev i sag nr. 67.749:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xxx xxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Tjenestemændenes Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over selskabet ansvarsfordeling vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret og den efterfølgende erstatningsopgørelse for værdiforringelse af bilen.

Klageren har i skadeanmeldelsen dateret den 1/5 2003 beskrevet skadesforløbet således:

"Under passage af stribe af afmærkningskøretøjer blev jeg ramt bagi af modparten."

Modparten har telefonisk anmeldt skaden den 15/5 2003. Selskabet har i deres elektroniske sagsbehandlingssystem noteret skadesforløbet således:

"Motorvej - H. Nord
Modp overser vejarbejde og skifter vognbane ind foran ftag. sr. 3543."

Modparten er efterfølgende fremkommet med sine kommentarer til klagerens beskrivelse af uheldet og hertil anført:

"Efter første afmærkningsvogn bliver jeg opmærksom på fartnedsættelse til 90 km, sætter som påbudt farten ned og trækker ud i venstre side, som skiltningen på afmærkningsvognen viser. Jeg passerer første afmærkningsvogn og nærmer mig an-

den afmærkningsvogn, hvorefter den påkørte bil, som har lagt sig tilbage i højre side efter første afmærkningsvogn, pludseligt trækker ud fra højre side til venstre uden at give signal. Jeg trækker til venstre for at undvige men trækker igen til højre for at undgå venstre autoværn og rammer så skråt ind i påkørtes bil, det skubbes forbi anden afmærkningsvogn. Efter sammenstødet forsætter jeg forbi anden afmærkningsvogn og ind i højre autoværn.

Ang. Kommentarer.

- Jeg ved min fart har været 90 km da jeg lagde mærke til skiltningen på bagsiden af første afmærkningsvogn.
- JA! Jeg opgav min egen adresse da politiet bad om den og fortalte også at bilen ikke tilhørte mig og jeg havde lånt den af mine forældre.

Desuden indrømmede R. på motorvejen at hun var kommet til at lægge sig tilbage i højre side og havde overset set mig da hun trak til venstre igen. Dette bekræftede begge betjente mig, at hun havde fortalt dem og da jeg bad om en kopi af politirapporten, til egen bekræftelse, sagde de at der ikke ville blive skrevet en da dette forekom så ofte."

Klageren er tilsvarende efterfølgende fremkommet med sine kommentarer til modpartens beskrivelse af uheldet og har hertil anført:

"Ved første afmærkningsvogn satte jeg farten til de 90 jeg havde kørt ca. 110 orienterede mig bagud og til siden og kunne ikke se noget lys eller nogen biler. Derefter trak jeg ud i venstre side (kan ikke huske, om jeg brugte blinklyset). Da jeg kom tæt på anden afmærkningsvogn, blev jeg i tvivl, da det ikke umiddelbart så ud til, at jeg kunne passere venstre om - et kort øjeblik så det ud til at den kørte helt inde ved venstre rabat - og da satte jeg farten yderligere ned og opførte mig nok noget tøvende - men kunne så se, at der var plads til en bil og kun en, hvorefter jeg kørte imellem køretøjet og autoværnet. Her hører jeg et brag og lyden af knust glas, og tror i første omgang at noget fra maskinen har ramt mig og blinker af og drejer ind i nødsporet for at se hvad der skete. Første da jeg stiger ud af bilen kommer den anden bilist ind foran mig.

Min konklusion er: at han har kørt alt for stærkt og ikke kunne nå at bremse. Han kunne heller ikke andet end at påkøre mig, for der var kun én kørebane! til venstre autoværnet og til højre arbejdsmaskinen. Hans påstand om, at jeg trak til højre er jo en umulighed, for så havde jeg baldret ind i maskinen. Man kan jo heller ikke overhale, når der kun er et spor.

Med hensyn til min indrømmelse er det muligt at jeg gav ham det indtryk - alene med en lidt aggressiv ung mand på en mørk motorvej, lettere chokeret og spekulerende på om bilen nu kunne køre de sidste 80 km hjem - er det vel naturligt?

Jeg ringede til min datter (vi har en aftale om at ringe, når vi er hjemme og jeg kunne jo forudse at nu ville jeg blive forsinket). Imens ringede han til politiet men overhører det sidste af min samtale, og siger så temmelig aggressivt: Hvad var det du sagde, det var da dig, der trak ud foran mig. Hvortil jeg vistnok svarede: ja - så siger vi det (for ikke at indlede en diskussion)

Men til politiet sagde jeg, at jeg havde yderligere sagnet farten, fordi jeg blev i tvivl.

I øvrigt kan han ikke have fået det bekræftet af begge betjente, han snakkede kun med den ene og da de var færdige var det eneste, de sagde, at det kunne vi ordne med vore forsikringsselskaber og så spurgte han, om han godt måtte fortsætte kørslen uden lygte hvortil de svarede: at han vel ikke kunne blive holdene der og så sagde de godnat og kørte."

Reparation af klagerens bil er takseret til i alt 42.570,61 kr. Bilens årgang er i taksatorrapporten angivet til 2002, og handelsværdien fastsat til 110.000 kr.

Selskabet har med henvisning til de modstridende forklaringer afgjort ansvaret med en ligedeling og opgjort erstatningen således:

"Vi sender denne check som betaling for skaden den 29.04.2003. Erstatning for værdiforringelse udgør kr. 4.257 i henhold til betingelserne punkt 23.3. Da selvrisikoen på kr. 1.499,00 ikke ses at være betalt, er denne fratrukket i erstatningen."

Det bemærkes, at der ikke var uvildige vidner som overværede uheldet samt at politiet, som blev tilkaldt, ikke optog rapport.

Klageren har ikke accepteret afgørelsen og har sendt selskabets check retur vedlagt skrivelse dateret den 2/4 2005, hvori hun har anført:

> "Sender hermed den tilsendte check retur, da jeg ikke er tilfreds med afgørelsen af skaden. Dels er mit krav til forringelse af bilen 10.000 kr. ifølge to mekanikeres udsagn, og dels finder jeg det urimeligt, at jeg skal pålægges halvdelen af skylden. Så vidt jeg ved påkører man kun folk bagfra, hvis man ikke har tilstrækkelig bremseafstand. Farten var 90, og jeg prøvede overhovedet ikke på at bremse nedsatte kun farten yderligere. Og det er stadigvæk mig en gåde, hvordan min bil udelukkende har fået skader i højre side hvis jeg, som han påstår, trak ud foran ham."

Herefter har klageren samtidig indbragt afgørelsen for nævnet og har i klageskrivelsen af 2/4 2005 over for nævnet anført:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. ...
>
> Under passage af et 'stribeafmærkningskøretøj' (en vejbane farbar) på motorvej blev jeg ramt bagfra af modparten (vore forklaringer stemmer ikke overens). Han påstår jeg trak ud foran ham og at han prøvede at undgå mig ved at trække ud hvilket han ikke kunne for autoværnet i midterrabatten. Pudsigt at min bil så kun er ramt på højre side.
>
> 2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? ...
>
> 10.000 kr. som mekanikeren siger min bil har tabt i værdi."

Selskabet har i skrivelse af 2/11 2005 over for nævnet fastholdt afgørelsen og har til støtte herfor anført:

> "Vores kunde har i sin klage til nævnet angivet, at hun ønskede at opnå værdiforringelse med 10.000 kr. Vi kan hertil oplyse, at vores kunde i henhold til forsikringsbetingelsernes stk. 23.3 har krav på værdiforringelseserstatning med 10 % af reparationsprisen på 42.570,61 kr., svarende til 4.257 kr., hvorfra vi har fratrukket halv selvrisiko på 1.499 kr. i overensstemmelse med ansvarsfordelingen.

Klagen har ikke givet os anledning til at ændre vores afgørelse af ansvarsspørgsmålet, hvorfor vi ikke kan tilbyde at betale værdiforringelseserstatning uden at fratrække halv selvrisiko. Hvis nævnet måtte komme frem til en anden afgørelse, vil vi selvfølgelig udbetale yderligere i værdiforringelse i overensstemmelse hermed. Det returnerede beløb fremsendes derfor på ny."

Videre har klageren i skrivelse af 19/11 2005 til nævnet anført:

"Jeg mener stadig det ser mærkeligt ud at alle skader er i højre side af bilen, når modparten påstår at jeg trak ud foran ham."

Selskabet har i skrivelse af 15/12 2005 hertil anført:

"I den anledning skal vi bemærke, at det kan være svært at afgøre, hvordan uheldet skete ud fra skadernes placering. Vi finder ikke, det er mærkeligt, at vores kunde er påkørt på højre side af bagpartiet, når der parterne imellem er enighed om, at vores kunde var trukket ind i venstre vejbane, da uheldet skete.

Uenigheden består i hvor længe efter vognbaneskiftet uheldet skete, idet modparten mente dette skete i meget kort afstand, og vores kunde mente at, der ikke var biler bagved hende, da vognbaneskiftet blev udført.

Herudover har modparten forklaret, at han først trak til venstre for at undvige, for derefter alt trække til højre for at undgå venstre autoværn, hvilket vi finder stemmer udmærket overens med skadernes placering."

Nævnet har fået forelagt de i sagen vedlagte fotos.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**23 Værdiforringelse for nyere personbiler**

23.1

Er det forsikrede køretøj en personbil registreret til privat personkørsel eller skolekørsel og udgør reparationsudgifterne mindst 20 % af dagsprisen på

uheldstidspunktet for en leveringsklar, fabriksny bil af samme fabrikat, type og årgang, udbetales erstatning for værdiforringelse med:

23.2
15 % af reparationsprisen, hvis skaden sker inden for det første år efter første registrering.

23.3
10 % af reparationsprisen, hvis skaden sker inden for det andet og tredje år efter første registrering.

23.4
For over 3 år gamle biler udbetales ikke erstatning for værdiforringelse."

Nævnet udtaler:
Efter nævnets gennemgang af sagen, herunder de implicerede parters skadeanmeldelser og efterfølgende uddybende kommentarer, finder nævnet på dette grundlag ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse om skyldfordelingen, der findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation.

Endvidere finder nævnet, at der ikke er anledning til at kritisere selskabets opgørelse af erstatningen for værdiforringelsen, der er fastsat i overensstemmelse med selskabets forsikringsbetingelser.

Nævnet gør på den givne foranledning opmærksom på, at det ikke har kompetence til at afgøre, om klageren har krav mod modparten for værdiforringelsen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson